PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) 2015/293

ze dne 24. února 2015

o zápisu názvu do rejstříku chráněných označení původu a chráněných zeměpisných označení (Liliputas (CHZO))

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1151/2012 ze dne 21. listopadu 2012 o režimech jakosti zemědělských produktů a potravin ([1]), a zejména na čl. 15 odst. 2 a čl. 52 odst. 3 písm. b) uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Litvou předložená žádost o zápis názvu „Liliputas“ do rejstříku byla v souladu s čl. 50 odst. 2 písm. a) nařízení (EU) č. 1151/2012 zveřejněna v *Úředním věstníku Evropské unie* ([2]).

(2) Podáním námitky ze dne 13. září 2013 a odůvodněným prohlášením o námitce ze dne 8. listopadu 2013 vzneslo Polsko podle čl. 51 odst. 2 nařízení (EU) č. 1151/2012 proti zápisu námitku. Námitka byla shledána přípustnou.

(3) Dopisy ze dne 8. ledna 2014 vyzvala Komise zúčastněné strany, aby zahájily odpovídající konzultace v zájmu hledání vzájemné dohody v souladu s jejich vnitřními postupy.

(4) Mezi Litvou a Polskem nebylo dosaženo dohody.

(5) Vzhledem k tomu, že nebylo dosaženo dohody, by Komise měla přijmout rozhodnutí v souladu s postupem uvedeným v čl. 52 odst. 3 písm. b) nařízení (EU) č. 1151/2012.

(6) V souladu s čl. 10 odst. 1 písm. c) nařízení (EU) č. 1151/2012 namítající tvrdil, že zápis názvu „Liliputas“ jako chráněného zeměpisného označení do rejstříku ohrozí existenci částečně totožného názvu nebo ochranné známky nebo existenci produktů, které byly v souladu s právem uváděny na polský trh po dobu nejméně pěti let před datem zveřejnění žádosti o zápis názvu „Liliputas“ jako chráněného zeměpisného označení v *Úředním věstníku Evropské unie* dne 15. června 2013. Podle namítajícího by zápis do rejstříku ohrozil existenci produktu s názvem „Liliput“, což je polský sýr, který má podobné vlastnosti jako sýr „Liliputas“ a jehož název je názvu „Liliputas“ foneticky podobný.

(7) Namítající tvrdí, že výraz „Liliput“ se v Polsku obvykle používá při označování produktů, které se vyznačují malou velikostí, přičemž je používán také v případě sýrů. Sýr nesoucí název „Liliput“ se v Polsku vyrábí a prodává v souladu s právem již od roku 1971. V podnikových standardech, technických pokynech a normách pro využití surovin je sýr „Liliput“ uváděn spolu s jinými druhy sýrů jako Gouda, Eidam a Ementál. Tento výraz pro polský sýr se u polských spotřebitelů zažil a nijak neodkazuje na litevský sýr. Je ho proto třeba považovat za druhový výraz pro druhový sýr v Polsku. Co se týče produktu, má polský sýr„Liliput“ vlastnosti, vzhled, a rozměry podobné litevskému sýru „Liliputas“. Závěrem namítající naznačuje, že „Liliput“ a „Liliputas“ jsou podobné produkty nesoucí druhové názvy. Zápis názvu „Liliputas“ jakožto chráněného zeměpisného označení by polským výrobcům zabránil uvádět jejich sýr „Liliput“ na trh, nebo jim minimálně znemožnil používat název „Liliput“ v případě sýru.

(8) Namítající rovněž tvrdí, že produkt a název, které mají být zapsány do rejstříku, nesplňují požadavky čl. 5 odst. 2 nařízení (EU) č. 1151/2012. Podle zveřejněného jednotného dokumentu dostal sýr název „Liliputas“ kvůli svým rozměrům. Název „Liliputas“ tak nesděluje, že produkt pochází z určitého místa, ale stejně jako polský sýr „Liliput“ odkazuje pouze na malou velikost sýra. Kromě toho nelze vlastnosti produktu přičíst jeho zeměpisnému původu, ale pouze skutečnosti, že zraje v malých formátech. Dopad místní mikroskopické plísně *Penicillium pallidum Smith* na organoleptické vlastnosti sýru „Liliputas“ není prokázán. Skutečnost, že produkt byl vyroben v rámci státních norem SSSR (Svazu sovětských socialistických republik), by nadto potvrzovala, že mohl být vyráběn kdekoliv na území SSSR, a že neexistuje žádný specifický vztah s vymezenou zeměpisnou oblastí. Sýr „Liliputas“ by tudíž měl být považován za druhový produkt.

([1]) Úř. věst. L 343, 14.12.2012, s. 1.
([2]) Úř. věst. C 170, 15.6.2013, s. 46.

(9) Několika polským výrobcům sýra byla poskytnuta ochrana pro ochranné známky obsahující výraz „Liliput“, např. do rejstříku zapsaným, slovním a obrazovým ochranným známkám „Cheesland Liliput“ a „Ser Liliput“ a používané slovní ochranné známce „Serenada Liliput“. Objem produkce polského sýru „Liliput“ je značný: 2 762 tun vyprodukovaných v roce 2013 v průmyslovém měřítku a uvedených na trh po celém Polsku ve 2 250 obchodech, přičemž 4,8 % produkce bylo vyvezeno na trh EU. Na 90 % výroby sýru „Liliput“ se vztahuje ochranná známka. Podle názoru namítajícího by zápisem názvu „Liliputas“ jakožto chráněného zeměpisného označení mohlo dojít k ohrožení existence takových ochranných známek.

(10) I přes výše uvedená tvrzení předložená namítajícím je třeba název „Liliputas“ zapsat do rejstříku jako chráněné zeměpisné označení, a to z těchto důvodů.

(11) Ačkoli používání názvu „Liliputas“ musí mít původ v malé velikosti sýru, na kterou odkazuje, je zřejmé, že po padesáti letech existence v Litvě již název neznamená tento odkaz na velikost, nýbrž si během této doby vytvořil silné spojení s oblastí produkce. V současné době je název „Liliputas“ v Litvě nepochybně spojován s ručně vyráběným polotvrdým fermentovaným sýrem z vesnice Belvederis, který je považován za vysoce kvalitní produkt. Litevští spotřebitelé si název nespojují s polským sýrem nebo se sýry standardní průmyslové produkce. I když tedy název neobsahuje odkaz na zeměpisnou oblast, je název „Liliputas“ v souladu s definicí v čl. 5 odst. 2 nařízení (EU) č. 1151/2012, která stanoví, že chráněným zeměpisným označením se rozumí název, který identifikuje produkt pocházející z určitého místa, regionu nebo země.

(12) S ohledem na výše uvedené nelze výraz „Liliputas“ považovat za druhový název. Druhové názvy jsou názvy, kterým i přes jejich historickou svázanost s místem, kde byl produkt, na který odkazují, původně vyroben nebo uveden na trh, již tento odkaz na počáteční zeměpisný původ zcela chybí. V případě názvu „Liliputas“ je to přesně naopak. Původně neměl se svým zeměpisným původem nic do činění, ale nyní je se svou oblastí produkce úzce spjat.

(13) Produkt má vlastnosti a pověst, které lze přičíst jeho zeměpisnému původu. Ačkoli se ve zveřejněném jednotném dokumentu uvádí, že sýr nese název „Liliputas“ z důvodu své velikosti, je zde upřesněno, že svoji typickou chuť a vůni sýr získává zráním v malých formátech prostřednictvím vnitřní mikroflóry a mikroskopické plísně *Penicillium pallidum Smith*, které se daří ve sklepích ve vymezené zeměpisné oblasti. Tato plíseň, která se vyskytuje ve sklepích ve vesnici Belvederis, je zdrojem kyseliny mléčné, čerstvé chutě a aromatu, jimž se vyznačuje sýr „Liliputas“. V oblasti panují zvláštní podmínky zaručující výskyt této plísně. K zachování a rozvoji této plísně kromě toho přispívá i skutečnost, že sýr se vyrábí ručně a nikoli průmyslově. Sýr „Liliputas“ se může pochlubit dobře doloženou a solidní pověstí coby chlouby mezi litevskými mléčnými výrobky, jehož produkce byla přesně popsána ve zveřejněném jednotném dokumentu.

(14) Rozdíly mezi produkty „Liliputas“ a „Liliput“ jsou tudíž zcela zjevné. Sýr „Liliputas“ nelze považovat za druhový produkt.

(15) K tvrzení, že „sýr Liliputas“ podléhal normám SSSR, a proto mohl být vyráběn kdekoli na území SSSR, je nutno poznamenat, že zařazení produktů pod tyto normy bylo v té době povinné. Kromě toho tato okolnost nutně neznamená, že se tento výrobek, jak je popsán v normě přiložené z iniciativy Litvy, vyráběl někde jinde. V každém případě obdržel v letech 1969 až 1979 řadu ocenění, značek jakosti a vyznamenání, přičemž se o něm vždy jasně hovořilo jako o litevském sýru vyráběném ve vesnici Belvederis.

(16) Výraz „Liliput“ je foneticky podobný výrazu „Liliputas“, který má být zapsán do rejstříku. Původem obou názvů jsou malé rozměry sýra. Ačkoli je sýr „Liliputas“ produktem s výraznými vlastnostmi, jakostí a pověstí, kterými se odlišuje od jiných produktů, je mu sýr „Liliput“ některými svými vlastnostmi velmi podobný. Vzhledem k blízkosti názvů a podobnému vzhledu produktů by uplatňování ochrany podle článku 13 nařízení (EU) č. 1151/2012 mohlo vést k tomu, že v případě zápisu do rejstříku bude sýr „Liliputas“ polským výrobcům bránit v používání výrazu „Liliput“.

(17) Je zřejmé, že záměrem použití výrazu „Liliput“ nebylo využít pověsti názvu „Liliputas“. Spotřebitelé nebyli nebo nemohli být uvedeni v omyl, pokud jde o skutečný původ produktů. Oba produkty se prodávají na dvou odlišných trzích, na nichž jsou dobře známy a kde nelze hovořit o možnosti jejich záměny. Z těchto důvodů a protože bylo prokázáno, že označení „Liliput“ bylo v souladu s právem používáno nepřetržitě a řádně po dobu nejméně dvaceti pěti let před podáním žádosti o zápis označení „Liliputas“ Komisi, by v zájmu spravedlnosti a tradičního užívání mělo být uděleno maximální přechodné období uvedené v čl. 15 odst. 2 nařízení (EU) č. 1151/2012.

(18) Tento závěr nutně neznamená, že používání výrazu „Liliput“ je neoprávněné. Jestliže může být podle čl. 41 odst. 2 nařízení (EU) č. 1151/2012, s přihlédnutím ke všem relevantním činitelům, zejména ke stávající situaci v oblastech spotřeby a k příslušným vnitrostátním právním aktům nebo právním aktům Unie, určeno, že výraz „Liliput“ zdruhověl, neměl by mít zápis názvu „Liliputas“ vliv na užívání názvu „Liliput“.

(19) Pokud jde o ochranné známky obsahující výraz „Liliput“, o jejichž zápis bylo zažádáno, jež jsou zapsány nebo zavedeny používáním v dobré víře na území Unie přede dnem podání žádosti o zápis výrazu „Liliputas“ jako chráněného zeměpisného označení podle čl. 14 odst. 2 nařízení (EU) č. 1151/2012, mohou být pro daný produkt tyto ochranné známky nadále používány a obnovovány za předpokladu, že jsou splněny obecné požadavky stanovené právními předpisy pro ochranné známky.

(20) Na základě výše uvedených skutečností by tedy název „Liliputas“ měl být zapsán do rejstříku chráněných označení původu a chráněných zeměpisných označení.

(21) Opatření stanovená tímto nařízením jsou v souladu se stanoviskem Výboru pro politiku jakosti zemědělských produktů,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Název „Liliputas“ (CHZO) je zapsán do rejstříku.

Název uvedený v prvním pododstavci označuje produkt třídy 1.3. Sýry z přílohy XI prováděcího nařízení Komise (EU) č. 668/2014 ([1]).

Článek 2

Výraz „Liliput“ může být používán k označení sýra, který neodpovídá specifikaci uvedené pro produkt „Liliputas“, po dobu 15 let ode dne vstupu tohoto nařízení v platnost.

Článek 3

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 24. února 2015.

Za Komisi

předseda

Jean-Claude JUNCKER

([1]) Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 668/2014 ze dne 13. června 2014, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1151/2012 o režimech jakosti zemědělských produktů a potravin (Úř. věst. L 179, 19.6.2014, s. 36).